

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 stycznia 1962 r.

w sprawie ławników izb morskich.

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. Nr 58, poz. 320) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ławników izb morskich powołuje Minister Żeglugi z listy kandydatów przedstawionej przez przewodniczących izb morskich, uzgodnionej z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców.

2. Kandydatów na ławników zgłaszają przewodniczącym izb morskich urzędy morskie, jednostki gospodarki społecznej uprawiające żeglugę morską i rybołówstwo morskie, stocznie okrętowe i inne jednostki zainteresowane w zapobieganiu wypadkom morskim oraz zarządy okręgowego Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców. Kandydaci powinni posiadać wysokie kwalifikacje zawodowe i praktykę w zakresie zagadnień występujących w sprawach rozpoznawanych przez izby morskie.

§ 2. 1. Listy ławników sporządza się raz na trzy lata oddzielnie dla każdej izby morskiej. Na listę ławników wpisuje się ponadto osoby wyznaczone przez Dowództwo Marynarki Wojennej oraz Dowództwo Wojsk Ochrony Pogranicza.

2. Osoba wpisana na listę ławników może wnieść o skreślenie z listy, jeżeli stan jej zdrowia nie pozwala na wykonywanie obowiązków ławnika albo jeżeli ważny interes publiczny uzasadnia zwolnienie od tego obowiązku.

§ 3. W razie uzasadnionej potrzeby uzupełnienia listy ławników Minister Żeglugi może powołać, do końca bieżącej kadencji, ławników z dodatkowej listy kandydatów przedstawionej w trybie określonym w § 1.

§ 4. 1. Ławnicy składają ślubowanie przy pierwszym powołaniu ich do udziału w posiedzeniu izby morskiej, przed rozpoczęciem tego posiedzenia, według roty przepisanej dla sędziów.

2. Ślubowanie od ławników odbiera przewodniczący izby morskiej lub w jego zastępstwie wiceprzewodniczący.

3. Ze złożenia ślubowania sporządza się protokół.

§ 5. 1. Ławników wyznacza na posiedzenie przewodniczący izby morskiej z listy ławników.

2. Jeżeli przewiduje się, że posiedzenie będzie trwało czas dłuższy, przewodniczący izby wyznacza jednego lub dwóch ławników dodatkowych. Ławnik dodatkowy bierze udział w posiedzeniu, a w naradzie i głosowaniu tylko wówczas, gdy zastępuje ławnika, który ustąpił ze składu orzekającego.

3. Przynajmniej jeden ławnik w składzie orzekającym izby morskiej, a dwóch ławników w składzie orzekającym

Odwoławczej Izby Morskiej powinno posiadać dyplom kapitana żeglugi wielkiej, a w sprawach wypadków statków rybackich — dyplom oficera rybołówstwa morskiego oraz praktykę w kierowaniu statkiem morskim.

4. Jeżeli sprawa dotyczy wypadku morskiego, w którym uczestniczyła jednostka pływająca Marynarki Wojennej lub Wojsk Ochrony Pogranicza, do składu orzekającego izby morskiej należy powołać ławnika wpisanego na listę na wniosek Dowództwa Marynarki Wojennej lub Dowództwa Wojsk Ochrony Pogranicza.

5. Przewodniczący izby morskiej przestrzega w miarę możliwości kolejności i równomierności w wyznaczaniu ławników, uwzględniając ich kwalifikacje zawodowe potrzebne do rozpoznania sprawy.

§ 6. 1. W razie uzasadnionej potrzeby przewodniczący izby morskiej może wyznaczyć na posiedzenie ławnika wpisanego na listę innej izby, za zgodą przewodniczącego tej izby.

2. Jeżeli względy szczególne tego wymagają, przewodniczący Odwoławczej Izby Morskiej może powołać do składu orzekającego tej izby jednego z ławników izby morskiej, który nie brał udziału przy wydaniu orzeczenia w pierwszej instancji.

§ 7. 1. Wyznaczony do udziału w posiedzeniu izby morskiej ławnik obowiązany jest przybyć punktualnie na posiedzenie, a w razie niemożności przybycia obowiązany jest zawiadomić o tym natychmiast przewodniczącego izby morskiej, wskazując przyczynę oraz przedstawiając dowody usprawiedliwiające jego nieobecność.

2. Zakład pracy, w którym zatrudniony jest ławnik, obowiązany jest zwolnić go od pracy na czas wykonywania obowiązków ławnika.

§ 8. 1. Ławnik obowiązany jest do pokrycia wydatków powstałych dla Państwa na skutek jego nieprzybycia na posiedzenie izby morskiej bez usprawiedliwionej przyczyny. O obowiązku tym decyduje i wysokość wydatków ustala przewodniczący izby morskiej.

2. Od decyzji przewodniczącego izby morskiej służy odwołanie do przewodniczącego Odwoławczej Izby Morskiej, a gdy decyzję w pierwszej instancji wydał przewodniczący Odwoławczej Izby Morskiej — do Ministra Żeglugi.

§ 9. 1. Ławnicy zachowują przez czas wykonywania obowiązków ławnika prawo do pełnego wynagrodzenia lub uposażenia w swoim zakładzie pracy.

2. Niezależnie od uprawnień przewidzianych w ust. 1 za każdy dzień posiedzenia ławnicy otrzymują wynagrodze-

nie w wysokości 75 zł. Każdy rozpoczęty dzień posiedzenia liczy się za pełny.

3. Ławnicy zamieszkali poza miejscem urzędowania izby morskiej otrzymują diety oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegu według norm obowiązujących dla sędziów.

§ 10. Ławnicy po upływie okresu, na który zostali powołani, mogą być wyznaczeni do udziału w posiedzeniach izb morskich do czasu otrzymania przez przewodniczącego

izby listy ławników powołanych na następny okres.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 20 stycznia 1951 r. w sprawie wysokości diet i kosztów przejazdu dla ławników izb morskich (Dz. U. Nr 11, poz. 93).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*